

[Gert Petersen.]

dem, fordi den nuværende statsminister forestod disse forhandlinger, og det, hr. Schlüter foreslår, er i virkeligheden, at den nuværende statsminister skal gentage de manøvrer, som vi har oplevet igennem de sidste 14 dage, og som der ikke kom noget ud af. Jeg har indtryk af af noget, statsministeren sagde tidligere her i dag, at det ville han da også gerne, det havde han da tænkt på. Der vil heller ikke komme noget ud af dem, selv når de bliver gentaget. Derfor er der intet reelt indhold i hr. Schlüters ændringsforslag. Vi må afvise det.

Jeg sagde i mit første indlæg, hvor jeg mindede om de meget store farer, som den nuværende regerings politik står over for i de kommende uger og måneder: spareforlig, boligforlig, helhedsplan, der er faldet på gulvet — ja, det er det hele jo egentlig — uenighed blandt forligspartnere osv., at vi måtte forudse, at den nuværende regering under alle omstændigheder ville være lammet i de næste uger og måneder, at den formodentlig ville være nødt til at opgive ævred inden for dette tidsrum. Jeg sagde, at medmindre den store højreblok dannes, og det ville af andre grunde være katastrofalt, bør regeringen tage sit gode tøj og gå nu, straks. Hvis den bare bliver siddende, forsinkes løsningen af de presserende problemer endnu i flere måneder. Med andre ord, forsinkelsen bliver langt værre, hvis regeringen bliver siddende, end hvis den går af nu, og nogle dage beslaglægges til egentlige regeringsforhandlinger. Hvorfor ser man ikke sandheden i øjnene? Hvis landet overhovedet skal regeres og ikke bare kastes rundt af bølgerne i et oprørt hav, er der egentlig kun to alternativer: enten en højreblok, som nok kan gribe fast om roret, men som til gengæld vil styre skibet lige ind i orkanen, eller dannelse af en regering, der kan få det største mindretal bag sig og dermed har bedst udsigt til ikke at få et flertal mod sig.

Jeg tror, at disse to alternativer er en realitet, og jeg forstår meget vel hr. Glistrups forbitrelse, for hvis denne dagsorden vedtages, forsvinder den højreblok i tågerne, som hr. Glistrup har håbet på at smede sammen sammen med den nuværende statsminister.

Hr. Glistrup, som er forarget over en dags-

orden, der kan bringe regeringen til fald, er den samme hr. Glistrup, som i september måned under vældig tumult inden for sin gruppe stemte for hr. Knud Jespersens mistillidsdagsorden til denne regering. Det er den samme hr. Glistrup, som fremsatte forslag om ophævelse af afgiften på hårde hvidevarer, en afgift, han selv havde været med til at indføre, selv om han vidste, at regeringen betragtede dette som et kabinetspørgsmål og ville gå af, hvis hr. Glistrups forslag blev vedtaget. Og det sidste er ikke mere end nogle få måneder siden. Det første skete i en situation i september måned, hvor alle kunne forudse arbejdsløsheden, også hr. Glistrup, og det sidste skete i en situation, hvor arbejdsløsheden allerede var oppe på 100.000. Nu kommer hr. Glistrup af alle mennesker og spiller forarget over, at der er nogle, som vil denne regering til livs, som vil have afskaffet denne regering. Det er utroligt, hvad man må høre.

Hvad regeringen angår, mener jeg, at den har et meget betydeligt ansvar for det, der er sket, og jeg håber, at vi står ved vejs ende for denne regering. Da den nuværende statsminister overtog styret, var der 20.000-30.000 arbejdsløse i dette land. Vi er oppe på 150.000 i dag. Vi oplevede i begyndelsen af december, da den nuværende statsminister ligesom satte uret i stå, hvad arbejdsmarkedets forhandlinger angik, hvordan han arrogant erklærede, at der åbenbart ikke var andre partier end hans eget, som kerede sig om arbejdsløsheden og var optaget af at løse dens problemer.

Jeg synes, at både den omstændighed, at regeringen, som sandheden var, havde ladet stå til over for arbejdsløsheden, mens den voksede, og den arrogance, som derefter blev udvist over for dette ting og ikke mindst over for de partier i dette ting, som er knyttet til arbejderbevægelsen, og som må føle en særlig forpligtelse til at få arbejdsløsheden afskaffet, og som føler denne forpligtelse, talte for sig selv, og jeg forstår så udmærket godt, at den nuværende statsminister ikke har været i stand til at komme til forståelse med hr. Anker Jørgensen under de forhandlinger, der er blevet ført. Jeg opfatter det som noget, hr. Anker Jørgensen kan tage til indtægt, at en sådan forståelse ikke kunne opnås med den nuværende statsminister.